

Sfântul Iosif Isihastul despre suferință și prețuirea sănătății, în 12 citate

Sfântul Iosif Isihastul a trăit în secolul al 20-lea în Sfântul Munte Athos. Stareț râvnitor, Părintele Iosif poate fi considerat restauratorul vieții isihaste din Muntele Athos.

Starețul Iosif nu a fost străin de suferință și boală, dimpotrivă, spre sfârșitul vieții sale a suferit o semi-paralizie. În ciuda bolii, nu și-a îngăduit niciodată odihna de la rugăciune.

În contextul anului omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor, am realizat o selecție care cuprinde 12 citate din opera Sfântului Iosif Isihastul despre boală, suferință, sănătate și vindecare.

12 citate ale Sfântului Iosif Isihastul despre suferință și prețuirea sănătății

„Cine a biruit pe diavol? Cel care și-a cunoscut cu adevărat boala, patimile și lipsurile pe care le are”.

„Suflete al meu, să nu deznădăjduiești, pentru că un necaz cât de mic te curățește de o boală îndelungată și va pleca după puțin timp”.

„Dumnezeu Cel Preabun nu face nimic care să nu ne fie spre folosul sufletului. Fie că este boală, fie ispită, orice îngăduie să ni se întâmple, toate sunt spre folosul nostru” .„Faptele bune și milosteniile și orice lucru bun dinafară nu reușesc să stingă semeția inimii, ci exercițiul minții, suferința pocăinței, inima înfrântă și smerita, acestea smeresc cugetul cel nesupus”.

„Virtutea nu are clopoțel, ca să o cunoști după sunatul clopoțelului. Clopoțelul virtuții, dacă crezi, este îngăduința, îndelunga răbdare, suferința”.

„Fără voia lui Dumnezeu nici nu ne îmbolnăvim nici nu murim”.

„Iată, ai învățat că ești pământ, sărac și gol. Acum cere de la Cel ce poate să rezidească firea să te îmbogățească. Și fie că îți dăruiește puțin, fie că îți dăruiește mult, fii recunoscător binefăcătorului tău. Și nu râvni la cele străine ca la ale tale. Cu suferință și cu lacrimi vei primi harul”.

„Toate ispitele și necazurile sunt biruite prin răbdare”.

„Când ajunge omul să înțeleagă durerea omenească? Atunci când va suferi și el aceeași durere, atunci când va suferi împreună cu cel ce suferă”.

„De aceea, frații mei buni și dragi, cine este nedreptățit în această lume și vrea să-și facă dreptate să știe bine ce înseamnă să poarte sarcina fratelui său, a aproapelui său până la ultima suflare și să aibă răbdare în toate suferințele acestei vieți”.

„Și să nu întrebi în gândul tău de ce s-a întâmplat una sau alta. Adânc de nepătruns sunt judecățile lui Dumnezeu. Să fie slăvit Domnul care ne iubește pe toți. Dragostea Lui în suferințe și în necazuri se cunoaște”.

„Prin suferință se naște în noi multa smerenie”.

Sursă: Gheron Iosif, „Mărturii din viața monahală”, volumul 1, Editura Bizantină, București 1996.

Sursă foto: pemptousia.ro

basilica.ro